

ПРИРОДНІ ПРАВА ЛЮДИНИ

Фастовець Наталія Валеріївна,

к.н.з держ. упр., доцент

Київський національний університет технологій та дизайну

м. Київ, Україна

Вступ. Права людини є універсальною цінністю сучасного демократичного світу [1]. Сучасна концепція прав людини сформувалася після Другої світової війни. Формування нового світового порядку стало головною причиною виникнення сучасної концепції прав людини. Основою цієї нової концепції стала діяльність ООН, спрямована на розробку нормативних документів, які встановили нові правила в галузі захисту прав людини [2, с. 12].

Згідно із сучасною концепцією людина є соціальною істотою, активним членом суспільства, має природні права, формує умови для вільного користування цими правами, створює нові види прав, активно захищає їх [2, с. 12].

Сучасна концепція природних прав людини забезпечує захист природних прав державною підтримкою шляхом закріплення цих прав в позитивному праві на національному та міжнародному рівнях. Відтак, кожна людина має право вимагати від держави захисту своїх природних прав.

Метою роботи є проведення аналізу сутності, значення та важливості природних прав людини.

Природні права людини - це права, які вважаються невід'ємними та незмінними для кожної особи незалежно від її походження, статі, раси, релігії або інших характеристик. Ці права вважаються наданими природою і існують вже до будь-яких урядових дій або законів.

Природні права включають у себе право на життя, свободу, особисту гідність та рівність перед законом. Крім того, до природних прав відносять права на свободу виразу, свободу думки та свободу віросповідання. Іншими

важливими природними правами є право на освіту, медичний догляд, а також право на працю.

Фундаментальність природних прав у тому, що вони стоять на сторожі границь впливу держави на людину. Так природні права визначають граничні рамки того, як влада може впливати на життя громадян. Природні права є гарантом перед владою і захищають громадян від можливих зловживань та дискримінації.

Природні права виступають як основа для розвитку справедливого та рівноправного суспільства. Вони дозволяють кожній людині реалізовувати свій потенціал і робити свій внесок у суспільний розвиток. Природні права також сприяють створенню умов для миру та гармонії серед різних культур та релігій.

Захист природних прав людини є важливим завданням для урядів та правозахисних організацій.

Це вимагає розробки та впровадження законів та політик, які гарантують дотримання цих прав, а також вживання заходів для боротьби з будь-якими формами дискримінації чи порушення прав людини.

Україна, як суверенна країна, також зобов'язана створювати умови для забезпечення природних прав. В процесуальному сенсі захист природних прав має проявлятися в діях щодо забезпечення свободи слова, незалежності судової системи та захисту прав меншин. Захист природних прав відіграє ключову роль у будівництві демократичного суспільства та зміцненні правової держави.

Висновок. Природні права людини є невід'ємною частиною правового порядку. Вони визнаються як незалежні від будь-яких законів або урядових рішень і є фундаментальними для гармонійного та рівноправного життя. Забезпечення та захист цих прав є важливим завданням для кожної країни.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950: прийнята, прийнятою Радою Європи 04.11.1950 року. Access mode: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_004.

2. Кулак Н. В. Природні права людини: способи захисту / Н. В. Кулак // Human rights: theory and practice : collection of scientific papers (collective monograph) of the First International educational and scientific forum, Poland, January 23-28, 2017 ; edited by Maryna Dei. – London: IASHE, 2017. – P. 12-15.